

Textový přepis setkání v Olomouci 6. 5. 2018: Obnova rodiny vzkříšení národa.

Hudba: Vltava

1

Milí přátelé srdečně vás vítám na 2 setkání rodin, **protože chceme zabránit kradení dětí z neopodstatněných důvodů, které hrozí každé rodině od 1. července 2018. Hrozí díky istanbulské úmluvě, která má být ratifikována do 30. 6. 2018.**

Začali jsme na Velikonoční pondělí tímto setkáním a pokračujeme, abychom dosáhli cíle. Za měsíc se mnoho událo. Aby mělo vše tu pravou váhu, v následujících dnech jsme si museli udělat plán, jak pokračovat. Založili jsme tedy občanskou iniciativu, kde v realizačním týmu je Jan Brada, Zdeněk Chytra a já Ivana Schneiderová, dále máme mnoho dalších koordinátorů v Brně, Praze, na Pardubicku, Šumperku, u Českého Krumlova a dalších městech a obcích.

Hned ve čtvrtek 5. dubna jsme matky, babky, pomáhají i tátové, vyrazili s peticemi k vlakovému nádraží. Tam jsme vždy ve čtvrtek a pátek od 13-17 hodin a v sobotu od 9-12 hodin u Kauflandu. Ještě ten den jsme založili fb stránku, tam si držíme stále vysokou sledovanost v průměru až 3000 lidí na příspěvek, jeden měl dokonce přes 17 000, celkově už zasahujeme 57 000 oslovených lidí v ČR. Ale znáte to, tam je jepičí život a informace musí být pohromadě, takže dalším krokem, byly webové stránky, e-mail. Následovaly e-mailové dopisy poslancům s dotazem, jak budou hlasovat v případě Istanbulské úmluvy a jak se staví k Dublinu IV. Odepsalo pouze 11. Také jsme jim poslali náš Manifest, to je naše prohlášení, se kterým bychom Vás dnes chtěli seznámit

Text manifestu: [odkaz na webu.](#)

Kdo chce tak se může k našemu slibu připojit nyní svou myšlenkou.

Tuto pasáž bych chtěla završit všeslovanskou hymnou:

Hudba: Všeslovanská hymna

Jsme Češi, Moravané a Slezané, jak ty Svatoplukovi synové, když budeme držet při sobě, bude to dobré. Když rodiny budou držet při sobě, bude to dobré, protože v jednotě je síla. Kdo koho volí, na tom nyní nezáleží. Záleží na rodinách, na dětech, na naší budoucnosti. Děti máme všichni.

Děti, rodiny, vaše důvěra nás zavazuje k další práci.

Podarilo se nám získat trvalá petiční místa: květinářství v Holici a na masáži v Pekařské v I. Patře, na Masarykové č. 3 v Kavárně a kde je i herna pro děti, v Pavelčákové v papírnictví, v Kroměříži je ve welnes, i ve Velkém Týnci. Začínají se rozrůstat. Kde budou další, to záleží také na Vás, koho oslovíte, co zařídíte. Můžete si zde říci o petice, napsat si na e-mail: tradicni.rodina@seznam.cz.

Tradiční rodina, ta nám všem dala základ, jsou to naše mámy, které nám daly život a v květnu příští neděli slavíme svátek matek a křesťané mariánský měsíc. Proto bych chtěla všem našim

maminkám poděkovat již dnes. Zrovna dnes by máma měla 80 let, ale už 6 let si sedí na obláčku a kouká na nás.

Měsíc květen je také měsícem, kdy naše vlast byla osvobozena.

Šest let válečného běsnění znamenalo smrt pro 26 milionů Rusů, 7 mil. Němců, 6 mil. Poláků, 407 tis. Američanů, a českých občanů 400 000- Po válce zůstalo 35 mil. Invalidů, 20 mil. Sirotků.

Dosud největší válečný konflikt trval oficiálně od 1. září 1939 do 2. září 1945, kdy kapitulovalo Japonsko. Bylo do ní vtaženo 70 států s více jak 80% obyvatelstva světa. Válčilo se na území 40 států Evropy, Asie, Afriky a Oceánie.

Do armád bylo povoláno okolo 110 mil mužů a žen, které tak získaly pochybnou rovnoprávnost. Na celém světě zahynulo přes 72 mil lidí z toho 47 mil. Civilistů.

Každý padlý člověk měl svou mámu, kterou bolelo srdce nad ztrátou svých milovaných. Všem těmto mámám, maminkám pošleme písničku.

2

Hudba: Marjánko...

Ano, Marjánka, Marie, nejrozšířenější a nejstarší jméno. Zdravá rodina byla vždy základním kamenem státu a o tu nám dnes jde, kdy se k nám vkrádá Gender ideologie, vlk v rouše beránčím v podobě této úmluvy.

Ve zkratce, jaké jsou dopady v zemích, kde již funguje. Ve Velké Británii je již těhotný člověk a ne, těhotná žena. V metru hlásí milí – vážení-lidé, ne, vážené dámy, vážení pánové, jak bylo zvykem. Chcete i toto u nás?....

Ženy, zůstaneme ženami?

Muži, zůstanete muži?

V Německu mají již svatby 4% menšiny v chrámech. U nás této malé skupině již nestačí registrované partnerství, chce také sňatky a potom i adopci dětí. Před časem byla již vydaná obrázková knížka „co robí ocko s mamkou večer“ pro děti do mateřských škol. To je jedna stránka, další odebírání dětí speciálně vyškolenými pracovníky do pěstounských rodin. Těm od ledna byly zvýšeny dávky např. na 1 dítě 12 000, na 2- 18 000. Mluvila jsem s paní, která se stará také o tyto děti a sama říkala, že je to zbytečné, neboť původní výše zcela dostačovala. A na Klokánky není. Jaké mají zajištění dnešní mladé rodiny? Jaká je mateřská? Jaké je zajištění matek samoživitelek? Pokud je v pěstounské rodině postižené dítě, přídavky se ještě navyšují. Jak je na tom naše rodina s postiženým dítětem? Tady sbíráme víčka.

Na to peníze nejsou a na toto ano. Kdo to financuje? Norské fondy. Na webu MPSV je informace, že Norské fondy přispějí 5 miliardami, mimo jiné na justici, na inkluzi...

MPSV vydalo od 1. 1. 2018 příručku, že 15tileté dítě nemusí pracovat ani studovat, dokonce mohou vyzkoušet i lehké drogy. Sami kurátoři se diví, jakou mají volnost, aby nebyl ohrožen jejich vývoj. Jak roste strom bez péče? Každý rok se musí stříhat, aby nesl ovoce. A to je péče

o strom. Jaká má být péče o dítě? Každé je originál, co platí na jedno, na druhé neplatí. Někde můžeme být mírní, jinde přísnější. Jak postupovat, to ví jen milující rodič a ne, vyškolený pracovník neziskové organizace, který bude se jen řídit sám sebou.

Takže když budeme mít doma pohodlného pubertáka, po kterém chceme vynést odpadky nebo úklid po sobě, v tu chvíli to bude týrané dítě, omezené na svých svobodách. Zvedne telefon, postěžuje si a dotyční ho „zachrání“, a nejen jeho, ale i všechny sourozence, preventivně. Asi v tu ránu začne litovat, ale to už bude pozdě.

Dále se definuje rod – ne jako ženský a mužský, ale jako sociálně společenský konstrukt, který v zásadě nesouvisí s biologickou realitou = třetí pohlaví. Ale těch pohlaví je až 38, co s tím?

Pod rouškou prevence násilí, jak s píše ve správném, a dost zavádějícím názvu Istanbulská úmluva, která jako např. ve Finsku a Norsku umožňuje speciálním sociálním službám s názvem Banewernet /někteří známe jistě případ paní Michalákové/. Tyto speciální služby se vloupají do domů a bez soudu na bázi tzv. „prevence“ kradou děti z jakékoliv rodiny, školy či školky jenom proto, že užívají výrazy jako máma a táta a ne rodič. Ukradené děti potom kočují mezi tzv. adoptivními rodinami homosexuálů. Spouště lidí se to nelíbí, ale je tu také další závažný důvod a to je zlegalizovaný obchod s dětmi nebo dokonce prodej. V 2015 americká neziskovka, co zprostředkovává adopce dětí homosexuálním párům, tak ta měla velká seminář v Bruselu, kde říkali, jak je prima, jak to dobře funguje, ale zazněla jedna důležitá věc. Jedno dítě stojí 60 – 120 000 dolarů. To je nové získávání finančních prostředků. Zavádějí se nové manýry, kde se kupčí se vším. Pronájem dělohy? Dítě na objednávku? Za kolik? Byznys, který nikdy nemusí skončit. Proto říkáme jasné NE!

3.

U takových případů je potvrzeno, že jsou duševními mrzáky. Dokonce v Kolumbii je registrované partnerství 3 mužů. Povolíš mantinel a až to jede. Současně existuje přísný zákaz medializace rodinných tragédií, sebevražd a tyranizování dětí, ukradených těmito sociálními službami. Přesto se v Norsku během jednoho roku dostaly na veřejnost informace o 59 ukradených dětech, které spáchaly sebevraždu. Matky ukradených dětí ze zoufalství propadají alkoholu, narkotikům a páchají sebevraždy. Rodiče mohou být kontrolním orgánem GREVIO, vytvořeným Evropskou Unií, trestáni odnětím dítěte například i za to, že dítě pravdivě řekne, kým skutečně je, a ne tím, co mu do hlavy naprogramovali gender ideologové. Školní osnovy na všech stupních vzdělání už budou programovat výuku a tréninky s cílem vtělovat tuto gender ideologii nejen do myšlení dětí a mladé generace, ale i do jejich způsobu jednání, aby tak byly vykořeněny tzv. zastaralé „stereotypy“. Za stereotypy je pokládáno například to, že žena zaujímá v rodině roli, matky a muž roli otce. To už je podle genderu nedovolený stereotyp, který má za následek tzv. domácí násilí. V podstatě zdravá rodina, která na těchto tzv. stereotypech funguje, je už podle nové ideologie mimo zákon. Mechanismem GREVIO bude nucena, aby tyto stereotypy vykořenila, jinak jí budou děti odňaty. Pod **rouškou tzv.** odstranění domácího násilí. Dalším bodem je legalizace migrace z důvodu pohlaví, to znamená, že každý migrant může požádat o azyl, když se označí za pronásledovaného kvůli rodové identitě. Na závěr protiprávní tečkou je, odevzdání pravomocí a dozoru nad dodržením této smlouvy neziskovkám. Istanbulská úmluva dokládá povinnost vyškolit a vycvičit jednotky, které budou

držet nad rodinami odborný dozor, zasahovat do domácností a rozhodovat o výchově našich dětí.

Jak bude tátům?

Jak musí být takovým mámám? To zde chceme?

Život je dar a my ho máme právo bránit, je to naše povinnost...souhlasíte?...

I ta lvice brání svá mláďata, a natož, když v lese potkáte bachyni...

Jak musí být takovým mámám a tátům. Sama jsem přišla o 4 děti, které odešly dříve, než se stačily narodit, tak znám tu bolest, kdy odejde dítě. Ale to byla přirozená cesta. Toto je násilí páchané na dětech a rodičích. Navíc Gender ideologie už i pro mateřské školy. 3-4 leté dítě si může vybrat pohlaví? Čím se cítí být? Cítí, nebo čím doopravdy je? Děti se cítí být i někdy pejsky či koníky-co potom? Nechat rozhodnout o svém pohlaví třeba i 15 leté dítě, jak je to nyní v Řecku, i to je risk. Z osobní zkušenosti s pubertáky, sice je to trochu jiné, ale dost výstižný případ. Dcery si lakovaly nehty na černo, tenkrát to byla velká móda. Co jsem se namluvila, jak je to hnusné. Ne-byla jsem nechápající matka. Za pár let mi říkaly, mami, jak jsi to mohla s námi vydržet? Takže už nyní jsou případy, kdy v Kanadě, podstoupila dívka změnu pohlaví a za čas si to rozmyslela, ale to už není cesty zpátky.

4.

No vidíte a těmto dětem máme nechat vybrat pohlaví. Časem zjistí svůj omyl a budou hořce litovat. Nejen litovat, ale budou nešťastné, psychické trosky na léčích, drogách, alkoholu, mohou si vzít i život. To chceme?....

Lze dát dítěti v tomto věku volnost v rozhodnutí?

Nelze, dítě může mít volnost do určité meze, jasné mantinely, co lze a nelze. A co nám připravilo MPSV? Volnost, žádné povinnosti. Takže díky Inkluzi naše děti budou blbé, díky vyhlášce MPSV líné, díky Grevia ukradené? Ještě máme svobodu slova, odpovědnost. Odpovědnost do 30. 6. 2018. Potom se uvidí.

Pokud už se tedy tak cítí, tak ať si to rozhodne ve své plnoletosti, zcela ve své odpovědnosti. Tito lidé za to nemohou. Původ je v početí. Roky se tím zabýval Max Kašparů, který to léčil až do prenatalního období. Kde je kořen věci? Maminka počne a vyvíjí se třeba kluk jak buk. Za měsíc přijde na to, že je těhotná a přeje si děvčátko. Moc by chtěla holčičku, vše růžové. A nyní se začíná rvát hlava s tělem. Tělo se vyvíjí a hlava chce něco jiného a na problém je zaděláno a časem i vymalováno. Následné nepřijetí narozeného chlapce, které ještě některé mamy pohnojí, když chlapci dají najevo, že chtěly děvče, že dítě není přijímané takové, jaké je. Navíc dnes je velká podpora ve společnosti k těmto lidem, místo léčení se podporuje změna pohlaví. Jaké jsou po letech výsledky o tom nikdo nemluví, že tito lidé, co podstoupili, mívají psychické problémy, ...ale dáme prášek,

Líbí se vám taková úmluva?.....

Matky, budeme bránit své děti?.....

Tátové budeme bránit své děti?.....

Je to cesta, cesta práce, výchovy, vzdělání...mantinelů. Nám přísnější výchova neuškodila, škodí spíše benevolence, volnost. Prostě všeho musí být s tou správnou mírou.

Času je málo, proto musíme intenzivně pracovat. Budeme rádi, za každou pomoc s peticemi, nebo se získáním petičního místa. Pokud získáte, dejte vědět na náš e-mail, dáme to na web, aby lidé byli informováni. Mluvte se všemi lidmi.

K takovým zákonům z EU se také týká tzv. žlutá karta EU. Co to je? Je to období 8 týdnů, kdy se k nim vyjádří PS a i senátoři, vnesou své námítky a ratifikace může být odmítnuta. Pro jsou dopisy poslancům a senátorům tak důležité.

Jenže PS zasedá až 21. 5. a kdy senát, to se mi nepodařilo zjistit. Vláda zásadně podává tyto zákony pozdě, jak se již stalo k zákonu o zbraních a Dublinu IV. kde se tato žlutá karta propásla, jak se o tom zmínil 12. 12. poslanec Leo Kuznar. Propásneš, dostaneš. EU se s námi nepáře. Je to úmysl, aby se nestihla úmluva projednat? Také je to možné...Když poslanci dostanou vyšší množství dopisů, musí na ně reagovat v PS, tak zde máte také možnost pomoci, psát a psát.

Jak v tom příběhu vdovy, tak dlouho tloukla na dveře, až jí bylo otevřeno.

Nyní jde nám i o naše bydlení, kdo tu s námi bude žít, abychom řekli jasně svůj názor, musíme znát fakta k Dublinu IV.

5.

Fakta: čte muž

Další věc, je přijetí úpravy Dublinské smlouvy, již po IV.

Vloni na jaře předložila Evropská komise návrh *Směrnice stanovující kritéria a mechanismy povinné pro každý členský stát EU v otázce přijímání a usazování migrantů na svých územích (tzv. Dublin IV)*. O jejím obsahu běžný občan naší země neví nic. Návrhy Bruselu ve svých důsledcích katastrofálně ohrožují budoucnost naší země. Zde jsou pouze ty nejzávažnější: Je navržen tzv. „opravný relokační mechanismus“, který bude automaticky spuštěn okamžitě, když se „jedna ze zemí EU bude potýkat s nepřiměřeně vysokým počtem žádostí o azyl“.

Pokud jedna země přijme žádosti o azyl přesahující „150 % referenčního množství“, budou další migranti automaticky a povinně usídlováni v jiných státech EU.

Referenční množství bude stanoveno na základě klíče, v němž 50% váhu bude mít velikost populace země, 50% váhu celkový HDP země.

Členský stát má možnost se „dočasně relokačního mechanismu neúčastnit. V takovém případě musí za každého migranta zaplatit ve prospěch státu, který žadatele namísto něho přijal, 250 000 eur“ což je 6 250 000 Kč.

Takže premiér Sobotka v 2015 slíbil EU, že přijme 1600 až do výšky 3000 migrantů. Každý si může přivést až 32 rodinných příslušníků, což při těch 1600 dělá ve výsledku 48 000. Neboť směrnice stanoví povinnost přijmout na své území ostatní členy rodiny migranta, který byl v daném členském státě přijat. Kdepak na to vezmeme? Prý z Unie, tam ale odvádíme vysoké částky, mám dojem, že 800 mil. Týdně. Takže ne ona, ale my. Zase nám zvednou daně, o kterých uvažovala ČSSD, už zase daň za auto straší 15 let? Kdy nám zdaní vzduch, jak v té pohádce, kde hrál Lábus a výběrčí daní byl nenasytný.

Navrhuje se tříleté přechodné období, po které „budou přednostně vytěžovány ty členské státy, které se zatím na přijímání migrantů nepodílely“.

Kdepak jsou a kde nejsou? U nás nejsou. Maďaři mají Orbána, ten je razantně proti. My máme jiného premiéra, který stále staví vládu. Je to zastírací manévr, aby lidé byli zhnuseni politikou, nevěnovali pozornost a tak prošly tyto smlouvy? Kdo ví...

Ovšem lze spoléhat na takového člověka, když ráno, v poledne a večer říká něco jiného?

Dále nám směrnice stanoví povinnost přijmout na své území ostatní členy rodiny migranta, který byl v daném členském státě přijat

Pro účel „vypořádání žádostí o azyl“ je zřízena nová Agentura EU pro azyl, která je odpovědná „jedenkrát ročně informovat Evropskou komisí“.

Obludnost celého systému stěhování národů a kultur je, že státy budou zodpovědné za to, že mu neutečou jinam. Kdo je bude hlídat, když vojska máme málo a policie má práce až, až.

A pozor: z migrantů, ba dokonce i těch, kteří obdrží azyl, se stanou občané druhé kategorie, protože pro ně nemá platit právo volného pohybu po EU a pracovního uplatnění v zemích Schengenského prostoru.

Navíc návrh na sjednocené dávky v celé Unii. Jaké mají naši důchodci zajištění? Bude propastný rozdíl mezi našim důchodcem, který celý život pracovat a takovým sousedem, který bude bez práce, bez pracovních návyků a šance na integraci mizivá. Zkušenosti z Francie a Německa jsou. Ty nemusíme mít.

Další velký problém nemoci. Některé ani lékaři nedovedou identifikovat, nejsou ani na ně léky. Máme epidemii chřipky, žloutenky, spalniček a naše zdravotnictví málem kolabuje. Máme málo sester a lékařů. Budou se věnovat těmto a naši lidé půjdou stranou? Navíc chování takových nových spoluobčanů je pro lékaře a sestry velkým ohrožením, jak po zdravotní stránce, tak i ze strany napadení, jak je tomu v Německu, kdo tam od nás pracuje, už odchází.

O čem ještě můžeme rozhodovat, když už ne o tom, s kým budeme žít v naší zemi?

Souhlasíte?.....

6.

Ano, ten dům, byty, chaloupky. Bezpečné ulice, hřiště, bezpečný domov.

Chcete mít bezpečné domovy?....Ministr Metnar podepsal 2.5. v Marakéši na Evropsko - Africké konferenci, kde v závěru zní: Migrace je pozitivní jev, který je potřeba podpořit. Je to jen obrovský byznys.

Chcete své dcery, manželky bez obav pouštět na nákup, do kroužků, za zábavou?.....

Máme krásnou zem, kterou nám vybojovali předkové. Mám předky, kteří byli aktivně ve válce, prababička zahynula v koncentráku. Předali nám odkaz a my jsme povinni jej udržet. Jednou se naše děti mohou ptát, mámo, táto? Co jsi pro to udělal. Co jim odpovíme?

Máme krásnou zem, my jsme zde na Moravě a kdysi jsme měli i Moravskou hymnu. Tak si ji připomeneme.

6.

Hudba: Moravská hymna

Mohu se přidat k posledním slovům této písně: jsem Moravan a k tomu se znám a za vlast svou život dám. Dali ji mí předkové, jsem na ně hrdá, jeden předek, dědeček mé babičky, z dlaždiče se vypracoval na majitele žulových lomů, v II. světové válce zaměstnával až 500 lidí, stavěli silnice a Němcům tvrdil, jak jsou potřebné, aby tito lidé nemuseli do rajchu. Druhý prapředek, strýc armádní generál československé letky v Anglii, Karel Janoušek Tito mi předal štafetový kolík a jsem zodpovědná svým dětem, vnoučatům, které miluji. Miluji skutky a ne slovy. Mít takové předky a nic nedělat, to sami musíte uznat, to nejde. Mít takové předka, to zavazuje.

Jak to bylo s těmi Svatoplukovy syny? Pouze zvítězí, když budou držet při sobě.

Budeme držet při sobě?.....

Dáme to?.....

Ještě zopakujme naše petiční místa: čt a pá od 13-17 hodin u vlakového nádraží

V sobotu u Kauflandu od 9-12. Kdo chce zde pomoci, může se přihlásit u petic.

Jdeme cestou intenzivní práce, ve svém volnu, na své náklady. Jde nám o děti a naše rodiny, ne někde křesla a pozice.

Jsme si vědomi zodpovědnosti ke svým dětem, rodinám a národu.

Děkujeme, že jste přišli, pozvali své přátele a za měsíc se setkáme zas?...

První neděli v měsíci je to 3. června, stejný čas a místo:

Máme stále tak krásnou hymnu. Tu jsme si uchránili. Na závěr děkuji všem, kteří pomáhali a stále nezištně pomáhají.

Hudba: Hymna